

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E M K E. Brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönyéje.

Bérmետlen levelek el neo fogadjanak.

Előfizetési árak:

Helyben készlet korláta, vagy
vidékre postán küldve:
Egy évre . . . 2 ft. 60 k.
Félévre . . . 1 ft. 60 k.
Negyedévre . . . 90 k.
Fizetése egész évre 32 frank.

Egy évre 3 ft. 60 k. lapidat,
a haviaditással a Gross Csa-
tyv jutoköltségért járlan

Hirdetéseket felvételnek a kiadó-
hivatalban

Hirdetéseket díja:

4 határozat gőzmozdony vagy
más helyi 6 fr. Nagyobbok
többször hirdetésnek 30 frank-
nyal. Hirdetése egy évre 300 fr.
mely után meg kell 30 fr.
belvételét tartani

Yllárít: határozat sora 10 kr.

Hirdetése és Yllárít díjat
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőség irodája

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. alatt.

hová a lap szellemi részét illető költségeknek befizetendő.

A szerkesztő felold:

F E J E R V I L M O S .

Kéziratok vissza nem adandók.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Idő kiadásának az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Orvosszer a brassói magyar lap belegésze ellen.

Elég világosan és közelgőhatóság
rajzolt Dr. b. i. elsőbű, kik meg érdeklő-
dési szövegek és tudnak is közönségek
írát, maguk lapunknak a „Brassó”-nak
sorát, kesken kiadott 128-ik számban. . .
A ki csak kissé szöveg melyekben és be-
hatolások vizsgálódás a brassói magyar
közönség érdeklő raktárban, látni és igazi-
olni fogja, hogy ezeknek nem az nekül
nem alaplatuln jaldul fel tetszi figyelem-
messé, — még talán a maga idejében —
a Brassóban való iparost, keres-
kedőt, hivatalnokot, engedé-
lmeskedőt a parancsoló el-
árja a veszdire, mely feуетegeti a lap
cselleges megkülönböztetve a magyar társadal-
mat, s arra a végre fölra, mely azon
lapon fog tüdő voutulni, a hol a brassói
magyar-ság egyetértése, testvérisége és
az ilyen közös ügyek iránt nyilvánulni szö-
kött meleg érdeklődése van megörökítve az
utódok számára.

A baj tehát meg van már, vagy ha
meg nincs meg, de rohamosan közeleget, s
bekészött az hozzák a maga meztelenség-
ében akkor, a mikor nem is várjuk.

Ezt megvárunk pedig nem volna
szabad.

Mi tehát a teendők? . . . A bajt
megelőzni sokkal könnyebb, mintha már
bekészött, elhárítani. — Tekintük,
tekintse mindannyian a magyar lap ügyét
saját ügyének; szellem-erkölcsi és anyag-
erővel csoportosuljunk a lap körül.

De hogy ezt tehessük, fel kell szá-
adnunk a lapot a békából, hogy „ha-

ladlissan erős elekek mellett, biztos és
egyesen ott, hogy szőlhasson ösztönöt
ott, hol ösztönit kell szólnia; hogy nem
hajolva sem jobbra, sem balra, függetlenül
szőlhasson a közönség s nem az egye-
sek érdekeit.” Most kérdem: mi idézte a
lap ez időszerűsiti sorát? mi oka annak,
hogy ma már undrészt ember nem talál-
hat, hi a lapot mint szerkesztő” kerébe
vegye? s mi okozta azt, hogy az olvasó
közönség távol tarja magát a laptól? . . .

Nem laborálunk túl a kedélyeket a le-
telek felsorolásával, tegye szívesen kezeit
az „engedelmességek”, és „parancsoló”, a
választ magadja saját lelkismerése min-
denképen, s ez a válassz megfogja mutati
és mondani a további teendőkért is.

A bajok ellen orvosszer kívánunk
ajánlani. Miben álljon ez?

Att mondja közönség: „sikertől vala-
menyre olyan irányt megtalálunk (bár
meg ifjú sz.) stb.”. Hírlapod vagyok el-
himni, hogy az így irány képviselői al-
cikkirő a „brassói magyar-ság” intőző bi-
zottságát” érti igen helyesen. Magam ré-
széről is teljesen meg vagyok győződve, hogy
egy magyar lap Brassóban már az elő-
megyő után csak ezen intőző bizottság
kezeben s annak irányelvei szerint való
alakban fog zold árba vöröslő. Csak, ha
ezen bizottság, mely föl és le egyaránt
figyelmet, a mely bírja a polgárság teljes
bizalmát, mely egyedül és kizárólagos
cölője: a magyar-ság közérdekét nyakok-
és Kicsinyekkel szemben megvédenemzi,
s az itt lakó nemzetiségekkel a békés
éleket és megőrzését munkálni azon hatá-
ron belül, a mit határunk ide és önálló-
sága jelöl ki, mondom, ha csak ezen bi-

zottság veszi kezébe a lapot, fog ez a ma-
gyarság igaz képviselője, érdekeinek vé-
delemzője, jogainak kivívója — az összes
magyar-ság önálló gondolkodásnak és cse-
lekvésének hi organnuma lenni.

Teljes jóakaratul lévő, egy a ma-
gyar társadalom közönségi, mint orvosszer
magyar lap így irát, egyetlen erőszakkal
att ajánlhatjuk, tegyük meg az illető in-
tőző körök a kezdeményező lépést: arra
nézve, hogy a lapot a brassói magyar vá-
lasztó polgárok bizománya, az intőző bi-
zottság vegye át. Hinni merjük, hogy új
dlet fog felpezsdülni s lapunk élte, a köz-
löny önzetlen szolgáltatában, biztosra
leend.

Minden egyéb próbálgatás csak ideig-
lenes és eredménytelen lesz; pedig magyarsá-
gunknak eredményes működése, igazán
van szükségük, különben alakítan
megyünk az fr, melyben a második té-
velégys nagyobb lesz az elsőnél.

J.

A helyzet.

Brassó, 1892. okt. 26.

Sapráry állása, kinek hatalma össze-
kötöttetés és befolyását a monarchia mind-
két felében (Eszékországot sem véve ki)
a maga Magyar Hírlap is elismeri, igaz.
Bár teljesen hirtel nem adunk az Ellenék
gyakran tendenciáinak táviratainak, állító-
lag be is nyújtotta a kormányzók le-
mondását a koronának.

Sapráryval az eszék-magyar mo-
narchia konkrét fogalmának egy hitelesre
el, mint a milyennek azt Andrássy és

Tisza is közpélte és eszményitni akarta:
Összbirodalom magyar hegemonia alatt.
Hogy ennek megvalósítása egyenként és
máve hely, belátni minden józan politi-
kus Opportun elekek alapján speculatív
módon keresztülvethető, nagyobb meg na-
gyobb körök, újabb meg újabb elemek be-
vonásából áll a magyar nemzeti aspirációk
keretében.

Kulturális uton nagy szolgálatot tet-
tek e politikai iránynak Wekerle és Ba-
ross. A Tisza által a közös-hadseregben
egyet sympathiát találna ki kellet volna
akadémiájuk javukra épen most, midőn a
nemzetiség-feszültségekkel küzd és beüldöz
telikényűnek aláírni és praepotentiálisan
veszélytelen megkísérlet.

Mindenkét belátni, hogy belviszály
esetén föltámaszunk a hadsereg, melynek
187-ig magyar, s a mely a legalkalmos-
nyabbak hadir szolgálatát vezetette leg-
meghatározott bázisunk. Ezzel a teljes
egyetértéssel elerni s a rokonszenv képesét
szorosa fizetni, — volt feladata a honvé-
dször uneggyeztetés.

A keszletesen felelő, volt a jelszó;
de szemléltet politikai elvetőit s a
demagógok népszerűsítőit elkapartott el-
lenék nemzeti loacelbérlet kérdést emélt
bölbe, s most a hatalmas aláírás eszmé-
mének határainak kell a nemzeti
eszmé elöl.

Csekély okok nagy okozatok. A
Hentz-né képes válságot előidézni, s
talán messze hiható.

Vajon nem utjongnak-e titkos ellen-
ségeit a válság fölött?

S nem egy-e vajon nagyobb tért a
pánaszár akannak-e?

A gonosz, a gyűlöletes ártalmoktól
rágódott az agyszem s mind azt mondta:
Ha eltarthat az asszonyt, akkor szerel, mert
az élethez való ragaszkodás diktálja a sze-
relmet.

II.

Ragszókodunk.

Ugy teltek nekünk, hogy a nyome-
rék ember ott az utómozgások nagyon me-
guta már a koldúsát s csak nem tud meg-
menőlni az élettel.

Szegény orag? Elég is lett volna már
harminez évre a koldúsát után éhenre, gyöt-
rölteni, elengedhesse s sors nek is att a hatá-
rólát pár ostendit a nyomorból.

Egyer teltek nekünk, hogy a koldús-
sát sors nek is att a határolatnak nagyon me-
guta már a koldúsát s csak nem tud meg-
menőlni az élettel.

Hány éve már, hogy koldul orag —
kérdeim.

— Harminez év óta.

Nem voltak annak jobb napjai az élet-
ben, hogy meg burcozja a nyomorúságot.

— De hogy nem voltak. Szeg jövedelm
nem volt. Gázdák, csomén mennyasszonyom, —
Könyelemben étem sokig, de egy túlélt sze-
renessétségem után semmim sem maradt, Fe-
leségem meg mindig szeg volt, talált olyant,

TÁRSZÁ.

Megfigyelések.

Írta: Ruzsics.

— A „Brassó” érdeklő társasja. —

I.

Szereltem.

Mintha most is látam azt a kisl-
szalt szakálót környezetét, valamennyire gör-
bült alakot. — Látom a világo szemekét,
melyből a titkos halál, a nyilvánvaló beteg-
ségnek áttörök beforró ha loszedik rám.

Öt szöveket találunk az érdeben, hol
egyformán keresnek az életet.

En egyedül: — 6 példát a leghűség-
esebbek eladnak, a ki szegletit neki az élet-
hez való gőreses ragaszkodással.

Mintha most is látam azt az örömet,
mit a grönge asszonyka érezett, ha férje a
nehéz kör állati nyomorúsági pillanata mas-
sok törse, a ki belátni sőt kőrdön me-
solyogva nézett a ragyogó napra s remény-
kelt, sörva magának az idő jó levegőt.

Aztán sajántra néztem arra a szép orag-
ba, ha férjének látsa, nyugtalan álloju után sze-
meiből német csöppeket látam végigcsinál-
hany képen.

Megbőrközve utasítottam el a gonosz

gyűlöletes kirkélesemből cölő gondolatokai,
hogy azok a könyvek a józ elnyagatásokról,
s néha anyagi helyzetűl való rettegés-
nek aggodalmait hullanak.

Nem. — A ki józ szöve férfi, a ki a
gyűlöletesség már minden leleményes-
sége is talán módosít és elöb egyet, re-
méltem embeher a ragaszkodástól egy
hatalmas érzésvetől alaplatján, az nem az éhen-
sötöl, az nem az anyagi helyzetével, az nem az éhen-
sötöl, az ilyen asszonyt nem bántja az, hogy
majd nem lesz dívatós ruhája, az csak a szö-
veg megőrzésétől él.

Aztán kibőrköttem egészen ezzel az állo-
sodattal.

Sokszor a józanság szöve híken:
Lépj át. Nád azt a reményd asszonyt;
hiszen vitelnek, ha sorrali enged az után
a löny után, a melyeknek már le kellett hogy
kiszámoljon az élettel — Világosított el, hogy
kiszámol, óvni kell magát, hiszen ha egye-
dül marad, neki csak egyedül kell koldoznia.

Nem volt annyi esküdt hátrahagy-
hozni, hogy azt legyen, a helyett még az
biatlant, hitortólant, hogy férje meg-
gyógyul.

Azonban vigasztalatlant volt. Csak az
derített föl, ha néha a jóbárt, férje bizal-
mas szöve a jóvőrl. Ennek volt erője meg-
mondani az igazat.

Mikor aztán elmentünk a szegény paj-
tást, a szegény asszony egészen megörvö-
teljes apátába évez mért az egész világra.
Nem érdekelte semmi, nem törődött az élettel.

Beszédem mulatott ott találkoztam vele az
erdő fűrdőn, hona ismét a férjéről jött (a ki
jóbárlatú feltehetően elő a díszes poltára) és
nem győzdini, de a csukák dísz öltö-
két kedvelt jött, nem állhattam ellent a régi
okoskodásnak.

Kábító valész után a ledérnőnkön han-
gublatban állt előttem s az elég erkölcsi ha-
toraságot kezdtem érteni, hogy oldatpore hozni
titkon megkérdeztem:

Mindenkét magam szöve, igazán sze-
relmet is ebbe az embert.

— Furcsa, — kedő könyveim, hat ha
gy győzdini, elő jó volt hoztam, meg a néhai
mellett túllottam kinek napjaim s ha az-
után is látom ragaszkodást, hogyne tudnám
szeregni.

Nem előzettem meg a kiderő válsávsál-
sát sors nek is att a határolatnak nagyon me-
guta már a koldúsát s csak nem tud meg-
menőlni az élettel.

Azzal juttam legelőt el fölém a férje egyik
ki barajvál.

Tehát nem?

A koszoru-jég vége fölött itt épen-séggel elhullott barmulatnak.

Azt még értették volna, habár nem is tartjuk égen politikai mesterségnek, ha a kormány a békecsig kedvetlen belegezvezt volna, hogy a háznak egy birtosága tanácskozik a szoborbiztosítással által kibocsátott megítélve lett és a ház majd csak annál jól megokolt véleménye telet hárároz.

De hogy az öreg emberek, a szabad-sághoz névelten hiszékeny diétn maradt, társai politikailag meggyőztességek evvel és a tizenkettőket a mandátum, mezen túl, megszokottak a mandátum, és egyáltalán egy fél tucatnyi elhalasztás az egész levelezési ünnepély, — senki fel nem tételezte volna. Ez valóban nem volt böske.

És még egyet nem értünk itt, hogy t. i. a nagy szabadelvű part minden tömegével a múlt után az ellenek vad ázárhat a mit sem tesz ellene, hogy az ellenek folyton fagyván, minden alkalommal megengedő magán, a többséget tevénytelen, a kisebbséget szárazságot kormány-ból gnyit van és lemondása biztatni föl. Igaz, a valódi szabadelvesség hagyományai-hoz tartozik, delegendő fél engedni a kisebbségnek, a legesszembé menő érvelés.

De a terrorizálás, az udvariasság, az obstructivál való fenygetés is érv?

Avagy talán azt akarják, hogy hadd tombolják ki magukat a fármázók, hogy később, ha majd a reformtervezések kerülnek tárgyalás alá, parlamentárisan módon, komolyabban járjanak el?

Hát csakogyan léteznek még valaki, a ki optimista képződmények él?

A legújabb események után itt senki sem hiszi azt. Ellenek, mely egy a nemesség, lovaság magasztos eszméit, minő a nyereség érzelmek kíséretében mind a két társat bűnösnek sirján, terrorizmus és a nép lekötés a legrosszabbra ösztönkelt befutása által, eltörök, annak kivételével pedig demagó megterkedések által meggyűlölt, elvezetve a jogot, hogy komolyan vegyék és glació kesztyűvel nyuljanak hozzá.

A szabadságszállal való visszaélést épen a szabadság végett kell megakadályozni.

ki néki az addigi könyvelést biztosította. — Megszokott. — Akkor öngyűlölet akartam lenni.

De nem lettem azért, mert vártam, hogy az asztalom, is eljér végezze a munkámat végig.

— Hát szorosan látni az asztalra is?

— Nem tudom. Nem sokkal aztán el hagyott látni sem hallottam többet soha.

— Tehát nincs mit várnia már az élettől.

— Nincsen uralom. — Mindeken vége van. Leszámoltam egészen, nem remélek, nem szabad remélnem semmi föl.

A gonosz lenni önmagam, hogy megkérdezem:

— Miert nem volt vége hát a délelőtti?

— Mosolyogva felelt:

— Nem érdemes azért a nehány hátra-volt esztendőim. Harmadik év történt így; hát még nehány elvételtem.

— Hát tegyem.

Hissza! az diethoz ragaszkodni. Az a keseri ezár könyv, a mit kalapácsa dobak olyan ódások el az óregek, hogy nem tartja örömeinek, az órok nyugodalom, az órok esend és béke után vágynakozni.

III.

Rözszenés.

A hívós de tiszta levelezés kiált a dombra. A nap óreken ferdén aó sugárzó fény, kesetk szög egyforma világossággal bevonni a

lyozni. Ez a nézete igen illetékes személyiségeknek itt és — Magyarországon is.

— P. Z.

Politikai hírek

— A királyi pár Bécsben. O Felsége a király és a királyné október 24-én este fél 6 órákor Gidóhölzi Bécsbe érkeztek.

— Angol lapok Szapary miniszterelnökről. A Times' kijelenti, hogy a Szapary gróf állása megrendezéshez vesztőfélő szög hirt sajnálattal fogadja az osztrák-magyar monarchia alkotmányos haladásának, jövedelmének és állandóságának minden barija. Mert a dualizmus állam oly rossz kapcsolatban van az európai béke fontosságával és oly nagy jelentőséggel bír, mikor, egymással versengő nemzetiség harmonikus fejlődése szempontjából, hogy ha még nem létezik, hát meg kellene teremteni. A nemzeti-magyar part meggyőződéses ideité elő indítok már Tiszá békáit is. Ha a partikularizmus jutna túl helyre a monarchiában, akkor az birodalmra nem csupán Magyarország vagy Osztrákia autonómiájának megsejtéséhez vezetne.

A Standard füzet azt a kérdést, vajon a kormány megelégedés-e magát, hogy újra megváltja egy új és tehetőség szolgálatát.

— A távozó nagykövét. A Nord. Allg. Zig.'s kapcsolatokban Sasseny grófok 24-iki búcsú ünnepségén, Hohenberg ezekkel közöl, a melyben ezeket mondja: A nagykövetség és a kormány között, melyeket a szövetséges és szövetséges királyi egyezmények által rendezett alkalmak és megbeszélések körül szertart, mindenkori nagy elismeréssel fognak emlékeztetni maradni. Az az érdemteljes közreműködés, mely Sasseny grófok az alapított munkái között, később is megújul és további közreműködés önmagukból is érvényesül, egy nagy hasznát, mint itt, mint a közeli jövőben, meglehetően a főbe szorított adományaival által, egy folyvást, mint elvénk elismerését. A nagykövét és németek tisztviselői felépítése a tarsadalmában is előkelő helyet biztosított neki. A politikai körök, az udvar és a tarsadalm tehát ósintén sajnálják, hogy a nagykövetség part távozik. Előzetesnek sok óráit még fogja elcsúszni az a tény, hogy sok délután bejárás és tisztelt követőket a német hivatalban főtörölve.

— A német katonai javaslato. A Kölnische Zeitung'nak katonai előterjesztését tett jelentése szerint az egyeztető kiadások 66,890,000 márkára rugnak, mely öszszegből 61 millió az 1893-94 évre, a többi pedig kiadásból időre el. A folytonos kiadások 64 milliót tesznek ki, melyből 56,400,000 márkát jövedelméből is a többi, az é. folyamatosan fog kifizetni. A kiadás szaporítása 2188 tízelet.

megszámlálhatatlan árrajlatú sárga termésként.

Valami bűnös érv fog el, ha utánaem fut a száraz föld s zörögés a téli közeledést hirdeti. — Meggyőződni pedig nem is volna nehéz a gondolat, ha a pihenést óhajuk, ha elmondjuk, hogy a német királdom-ezreketlen kegyelmességgel adja az Ur az órok nyugodalom.

Hogyne lehetne megpihenni ezen a gondolat, ha a napfényt szétlő him töngetek kezdett tanulmányozni.

És az ember ott néz csak most is gondolatba merül, mert a főleseknek új töltetűtől és a székben — Zárt épen két napig kell majd futnia, fáradnia.

Igazán, de hát miért is futni, hogy újabb és újabb terheket győzzék le. Segény bold!

A közeli kis fogadó asztalához ülve épen jól lehet aludni. A pihenés udvariasan teszi le a lábát a gyönyörű, tiszta és jó zamattal.

Keseri gondolatok köztben mintha jól esnék az élt terheltek könnyűsége az itál — egyszerűen jól foglalt.

De tovább nem fogor inni. Egy csöppet sem. Ugy is az élt havoztatni, semmi benne orom. A természet is dolgozott, virágozott — s most mégis puszta, ural.

De mintha mégis valami volna a mi

234 katonai orvost, 209 gyógyszerkeselő, 23 állatorvos, 9 nyerges, 11,557 állásztet, 72,037 községnyi és 6130 szolgálati fiatal foglalt magában.

Schweinitz ér. lemondása. A Nord-deutsche Allgemeine Zeitung' nagykövét, hogy Schweinitz gróf pótlására aközveti eggyesüggéit tekintetbebe bealta lemondását. — Országrész deléjezte. A birodalmi ellenor levezetés a taralyi birodalmi költségvetés keresztvételéről konstulja, hogy a kiadások 150 millió rubelül nyilván fölül a bevételek. A költségvetés a kincstár pénzügyi közéletét fedezik.

— A delegációk előrelátásilag néhány nap múlva bejezik munkáikat.

A boljai kerület szavazóelvi partjára vasárnap Moosra tartott értekezleten egyhangúlag Kégi Györgyöt kandidálta kiegészítés, a ki költségvetési felkérő a juttatás el fogadására. A fűgyelmező part Nagy Ignác székfoglalási gyűlést és Császár Zeigmondot jelölté.

Roman dolok.

A Gazeta szerint a magyar ellenor órára igen elhamarkodott volt. A Szapary miniszterium helyes magának az uralkodónak akaratából elhalasztott, így aztán Apponyi miniszterelnöksége is fűtbe ment, tehát arra a től származása Polonyi Géza az ellenor közre lakóiban poharat is adott. De meddig van ellátászat Szapary gróf béká? Ez a kormányzat meggyőződésilag fog tartani mellette, holokében a főlestele pedig? szüntelen közelednek? mutatkozik. Csak azt várja a Gar. Biztosítjuk, hogy ebben nem fog óromé telni. Azt is írja, hogy az ellenor megatartása — mint őt Budapesti tudósítják, — legelőször köröskörösen hatást idézett elő. Na, ezt a tiszta megatétel nélkül is, hogy az ellenor lapok megatétel a tőbbséget a székfoglalás alatt, hogy Szapary grófot megatétel.

Hunyadyezben feltűtött a téli nyelvédek, melynek ott előharsog Longiu Hosszu Ferenex gyűré, a ki teljesen bírja a magyar nyelvet. Nem bűnözött indítványozni, hogy az állam nyelvi tiszteléken tartatott. Ugyanúgy hirdetések kiadását határozta a közgyűlés. Longiu Hosszu ezt is két nyelven akarta kiadni, de illendiyabban megkötötte. Longiu mindkét a lakosok többségével érvelt, de épen a többség mindnyelen ellene szavazott. Vajjon ezt is alderékesen fogja-e a Gazeta hirdetni? vagy fogja a többség határozatát tisztelni? Alig ha . . .

Ujabb isola az órvény székén. Mitfő isola más mint román lehetne az Foga

kat. Mintha órák volna a napugrá, kedves a hervadó tő és levél.

Önkénytelen kérek még egyezt, utoljára, határozatokat utoljára egy pohárral oldott a ki írtbel. Azután tovább elmerleked.

Kedvez irgelyek azt az embert, a ki most visszatérőben újra ellátást oldott.

Hízen ez boldog; és élesen, nem boldogság küzdni egy, mint ő is teszi.

Kedv valami részlettel ereszkedik a szemem elől. Szépnek látszik az a leányeszerpet, mely zajongva megy el a fogadó előtt s melynek minden tagja ugyancsak eszavára a pavallat föl.

Be édesek, be kedves gyerekek.

Látot, látot, hízen orórák is lehet még valahán. Hozom. Mindenk által embebeli kintok egy jótavalló fél, a ki futni és fáradni órák köztelenségnek fogja tartani.

Önkénytelen odaszal a pinzárkák:

— Még egyet!

Mikor oldóba tette a harmadik részletet, bekeken őrlök ki a poharat a nagyvagy ártalossá költ.

— Oh be szép is az élet.

rasról írják a Gazetának, hogy a rothási román isola az élen kegyelmére van hagyva, a lekötés nem gondolt vére, midőn a tanfelügyelő a román iskolák tanfelügyelője, a román pap oda se nézett, hanem a szék pap mellett me a román iskolák a tanfelügyelőnek. Hát most mit is a hibát? Előszörben a román pap, az élt elismeri és egyszerű a Gar. is. Csuda, Okesében is teszi, ha ósmagának keresik legelőbb a hibát a nem az állam közeledek, kik csak örvendnek a jó jókölésnek.

A brassói román ügyelet közgyűlése, melyet a Gaz. október 24-én szombat híreztet, vitában közt volt, nem volt megtartatva, mert a tagok kétszáz számban jöttelek meg. Most újabban ószo van október 31-ére, mert a megválasztottak alapszabályát nov. 15-ig föl kell terjesztetni. A megválasztást az 1. és 8. szakasz ügyélli, melyekben az van írva, hogy az ügyelet közgy. a megválasztást, kik 1348-an élnek. Az ügyeletnek ma már csak ez a papírosan létezik, segélyre nem szorulnak.

A sárdi román elemi isola előjárásig iskolai könyvtárral együtt alapítási s e célból felvitte a jó szavakat, hogy adakozzanak e isola könyvtárához a román elemi iskolák. A Együttel megköszöni a Gazetának, hogy „Vasárnapi Gazetá'” ingyen látta az iskolák megköszöni Popu Trajanak, hogy e célra már 13,000 forintot ajándékozott.

Romániában a szék várokozásos felvitte ki. Anyi must van, hogy a tulajdonosok, akiket elengedni bírójok, s e mint a most ara als szallott két frankra 1 frank 20 banyné, szék nehé meg alább is. Ezanélkül töl töl a mit nehé Anai János oródiel ré, papoktól hallottuk? Bő székret volt Erdélyben, a szék paraszt nem bír előt adózt, összeszerinti, a főlesegé irgalmasulán lehetett, hogy miért olyan ügyetlen. A székny paraszt több szék nem adta s kereset az óra arányokból, de bizony nem talált. A főlesegé még jobban eszavazott az elhatelt. Erre még egyszer bement a székny ember a taloba, de akkor sem talált ére edény. Igen ám, de a főleseg szeméi elve nem mert többé bír kérdés menni? Mit tett tehát? Felakasztotta magát bujában. Lám, mine képes az asszony nyúlva. . . Rógn volt ez, ma már nincs ilyen főleseg.

Mezőgazdánk figyelembe.

A barasszi mezőgazdasági egyesület október 9-án tartotta 24-ik ér. gyűlést Szász-Hermány községben; a legnagyobb öröklődéssel ment.

A mezőgazdasági fejlődésnek szűkebb és szélesebb körűre alakpára felkeltése, az így iratit érdeklődésünk minél szélesebb körökben való felébresztése céljából javaslatot hozott a helyi egyesület alkülsége.

E cél eléréséig, s különösen, hogy magyar közgyűlések is folyjanak hasonló jellegűre, a mezőgazdasági egyesületnek jólelkűségű egyesületek alkülsége, rovidon ismeretűk az egyesület tervekénig.

Az egyesület tagjai egy birtosít társaságnál abban a kétféleképpen részesülnek, hogy a birtosítást föld tő és jég-kérbiztosításként 10-15 %-ig, lakik kiene. Az egyesületnek külön gyűléseséket szoktatlyan van, a gyűléstermésnek székig táncosál, és felegyeli.

Tegyük mindemért felváznyak beszerzését az egyesülethez fordítunknak, a mely a legjobban fáj és minőségig nyakak beszerzését követviti.

Az egyesület ér. közgyűlést alkülsébbi mezőgazdasági kiállítások rendezés, az óra eszavazó-harmányi közgyűlés alkülsébbi pedig még alkülsébbi is rendeztetik.

Az ér. közgyűlést alkülsébbi a mezőgazdasági körökbe tartozó szakembert, ismeretterjesztő feladatoknak tartatnak s mint az időn is, részletesen ismertetettük Szász-Hermány községének mezőgazdasági, ipari s más viszonyait.

